

بحران انرژی اروپا شروع نشده یک تریلیون دلار هزینه برداشت

اروپا در پی جنگ روسیه در اوکراین، با حدود یک تریلیون دلار هزینه انرژی مواجه شده و وخیم‌ترین بحران چند دهه اخیر این منطقه، تازه شروع شده است.

اروپا در پی جنگ روسیه در اوکراین، با حدود یک تریلیون دلار هزینه انرژی مواجه شده و وخیم‌ترین بحران چند دهه اخیر این منطقه، تازه شروع شده است.

به گزارش ایسنا، پس از زمستان امسال، اروپا باید ذخایر گاز خود را مجدداً پر کند و گاز چندانی از روسیه نمی‌تواند وارد کند و این وضعیت، رقابت برای دریافت محموله‌های گاز را تشدید می‌کند. با وجود راه‌اندازی تاسیسات بیشتر برای واردات گاز طبیعی مایع (ال ان جی)، پیش‌بینی می‌شود بازار تا سال ۲۰۲۶ که ظرفیت تولید بیشتر در آمریکا و قطر راه‌اندازی خواهد شد، محدودیت عرضه داشته باشد. به این ترتیب، قیمت‌های بالا ماندگار می‌شوند.

طبق گزارش اندیشکده بروژل که در بروکسل مستقر است، دولت‌های اروپایی با اختصاص بیش از ۷۰۰ میلیون دلار کمک موفق شدند به شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان برای تحمل عمده این افزایش قیمت، یاری برسانند اما این وضعیت فوق‌العاده ممکن است سال‌ها ادامه پیدا کند. با افزایش نرخ‌های بهره و اقتصادهای که به رکود فرو رفته‌اند، حمایتی که مانع آسیب دیدن میلیون‌ها مصرف‌کننده و کسب و کار شده است، بیش از پیش پرهزینه به نظر می‌رسد.

به گفته مارتین دونیش، مدیر شرکت مشاوره اس-آر ام، مدیریت این بحران سال آینده برای دولت‌ها دشوارتر می‌شود.

ظرفیت مالی دولتی در حال حاضر در مضیقه قرار گرفته است. بدهی حدود نیمی از کشورهای عضو اتحادیه اروپا از ۶۰ درصد تولید ناخالص داخلی فراتر رفته است.

هزینه یک تریلیون دلاری که توسط بلومبرگ بر اساس آمار بازار محاسبه شده است، یک آمار کلی از انرژی بسیار گران برای مصرف‌کنندگان و شرکتهاست که بخشی از آن با بسته‌های کمکی نتوانسته است جبران شود. بروژل با ارزیابی تقاضا و افزایش قیمت‌ها، برآورد مشابهی داشته است.

ماراتن کشورهای اروپایی برای پر کردن مخازن گاز در تابستان که با وجود قیمت بالا انجام گرفت، فعلاً تا حدودی از فشار کمبود عرضه کاسته است. رگولاتور شبکه آلمان هفته گذشته هشدار داد گاز کافی به حد کافی ذخیره نشده و دو شاخص از پنج شاخص از جمله سطح مصرف، بحرانی شده‌اند.

با محدود ماندن عرضه، از کسب و کارها و مصرف‌کنندگان خواسته شده است میزان مصرف را کاهش دهند. طبق گزارش آژانس بین‌المللی انرژی، اتحادیه اروپا موفق شده است امسال تقاضا برای گاز را به میزان ۵۰ میلیارد متر مکعب کاهش دهد اما در سال ۲۰۲۳ همچنان ۲۷ میلیارد متر مکعب کمبود عرضه خواهد داشت. این برآورد با فرض صفر شدن عرضه گاز روسیه و بازگشت واردات ال ان جی چین به سطح سال ۲۰۲۱، اعلام شده است.

مسیر اصلی واردات گاز از روسیه به غرب اروپا، خط لوله نورد استریم بود که در یک عملیات خرابکاری در سپتامبر آسیب دید. این منطقه همچنان میزان اندکی از گاز روسیه را از طریق اوکراین دریافت می‌کند اما حملات به زیرساخت انرژی از سوی روسیه، این مسیر را در معرض خطر قرار داده است. بدون این مسیر گازی، پر کردن مخازن گاز اروپا، کار دشواری خواهد بود.

کمیسیون اروپا برای رفع این کمبود، حداقل هدف را برای ذخایر تعیین کرده است. تا اول فوریه، ذخایر گاز باید حداقل ۴۵ درصد پر باشند تا از خالی شدن آنها تا پایان فصل گرمایش اجتناب شود. اگر زمستان ملایم باشد، سطح هدف گذاری شدن برای مخازن گاز، ۵۵ درصد است.

واردات ال ان جی به اروپا در رکورد بالایی قرار دارد و پاپانه‌های شناور در آلمان برای دریافت این سوخت راه‌اندازی شده‌اند. خرید تحت حمایت دولتی، به اروپا کمک کرده است محموله‌هایی که معمولاً به سمت چین می‌روند را خریداری کند اما اگر هوا در آسیا سردتر شود یا احیای اقتصادی چین پس از تسهیل محدودیت‌های کرونایی قوی‌تر از حد انتظار باشد، واردات گاز را برای اروپا دشوارتر خواهد کرد.

موسسه اقتصاد انرژی شرکت ملی نفت فراساحلی (CNOOC) چین اعلام کرده که واردات گاز چین در سال ۲۰۲۲ در مقایسه با سال میلادی جاری، احتمالاً هفت درصد بالاتر خواهد بود. این شرکت دولتی خرید محموله های ال ان جی برای سال آینده را آغاز کرده است و وارد رقابت مستقیم با اروپا برای محموله های مازاد شده است. افت تاریخی تقاضای چین در سال میلادی جاری معادل حدود پنج درصد از عرضه جهانی بوده است.

چین، تنها مشکل اروپا نیست. کشورهای آسیایی دیگر هم به دنبال تامین گاز بیشتری هستند. ژاپن که امسال بزرگترین واردکننده ال ان جی در جهان بوده است، حتی به فکر ایجاد ذخایر استراتژیک افتاده و دولت در حال بررسی انجام خریدهایی با حمایت یارانه ای است.

بهای معاملات گاز اروپا پس از این که در ژوئیه رکورد قیمت ۳۴۵ یورو به ازای هر مگاوات ساعت را شکست، اکنون حدود ۱۳۵ یورو است. جمعی راس، اقتصاددان اروپایی ارشد بلومبرگ اکونومیکس می گوید اگر قیمت به ۲۱۰ یورو برگردد، هزینه های واردات به پنج درصد تولید ناخالص داخلی بالغ می شود. چنین هزینه ای رکود سبک را به رکود عمیق تبدیل می کند و دولت‌ها احتمالاً ناچار می شوند در واکنش به این وضعیت، حمایت هایشان را تعدیل کنند.

برای کشورهای نظیر آلمان که برای تولید محصولات از خودرو تا مواد شیمیایی به انرژی مقرون به صرفه متکی بوده اند، هزینه های بالا به معنای از دست دادن توان رقابت در برابر آمریکا و چین است. این موضوع، دولت اولاف شولتس، صدراعظم آلمان را برای حفظ حمایت از اقتصاد، تحت فشار قرار داده است.

بر اساس گزارش بلومبرگ، چالش، یافتن توازن بین فعال نگه داشتن کارخانه ها و تامین گرمایش خانه ها در کوتاه مدت و همزمان اجتناب از نابودی انگیزه برای سرمایه گذاری در نیوری تجدیدپذیر است که پایدارترین راه برای رفع کمبود انرژی دیده می شود.